

5. ZUŠkoviny

číslo

XIII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází 7. ledna 2019 s novoročním přáním:
V lednu za pec si sednu.

Úvodník – novoroční

Proč existují konce? Abychom po otočení poslední stránky mohli s klidným svědomím knihu zavřít. Abychom si mohli vybrat, zda sáhneme po dalším dílu tohoto románu na pokračování anebo otevřeme úplně nový svazek plný nových příběhů, nových zápletek a nových rozuzlení.

Proč existují konce? Abychom měli možnost se znovu zhluboka nadechnout. Tomu nádechu ale musí předcházet výdech. Výdech usilovný, takřikajíc z plných plic. Ze dna i těch nejhluběji skrytých plicních sklípků vymeteme poslední zakutálené molekuly starých zvyků, předsudků, svárů a nepříjemností. A potom, když máme uvnitř pěkně uklizeno, můžeme se nadechnout. Pomalu, s klidem a rozvahou do sebe nasajeme čerstvý vzduch. Potom se rozběhneme a zhluboka dýcháme. A naše čisté plicní pokojíčky se plní barvami a vůněmi znovu objevovaného světa.

Proč existují konce? Aby zapadající slunce mělo čas dokulit se znovu na druhou stranu, vyleštit si paprsky a ráno znovu rozlít svoje světlo po kraji a rozehrát studený noční vzduch. Aby si kohouti stihli načechrat peří, narovnat hřebínky a rozezpívat svoje zpěvné ústrojí. Aby si růže stihly vyžehlit pomačkané okvětní plátky, slunečnice se zase otočily opačným směrem a fialky si připravily nové flakonky s omamující vůní.

Proč existují konce? Aby mohly existovat nové začátky. Tak do toho! Bapu

Z notesu pana ředitele

Skončil se další rok a já s podivem zjišťuji, že papírových náplní se v mém ředitelském notesu už vystřídalo pro mě neskutečných osm. Osm let, kdy na poslední chvíli píšu „notes“ do Zuškovin, osm let, kdy můžu být spolu s Vámi u práce s takovým úžasným darem, jakým je umění. Jsem za to moc vděčný a když se obracím ke stránkám notesu z minulých let, vidím tolik úžasných věcí, které se nám společně v naší zušce podařily. A také mě baví, že případné těžkosti, na které si občas vzpomenu, jsou teď pro mě už veselou příhodou pro zasmání. Poslední měsíc roku byl i letos jedním z nejpěknějších. Z celé řady akcí, které musely být na plakátě ve dvou sloupcích, aby se tam vešly, i teď vzpomínám na nádherný zážitek, který jsem měl při provedení pořadu „Potkali se...“. Tedy nejen při provedení, ale užíval jsem si společnou práci více než stovky žáků a jejich učitelů naší zušky na společném díle. Věřte, že zatím nikdy za těch osm let, jsem si nevyslechl tolik úžasných, obdivných a vůbec milých hodnocení a poděkování za naši práci. Také se po těch osmi letech nestrachuji o to, co budeme v naší zušce dělat. Je to malým návodem i pro Vás, protože vězte, že pokud jste zrovna bez „nápadu“, je velkou inspirací nadšení všech lidí okolo Vás. Stačí být otevřený a nápady, chuť do práce, začnou sršet jako jiskry z vánočních prskavek. V novém roce Vás zvu na slavnostní koncert našeho velkého Brass Bandu do městského divadla, pokud chcete i něco komornějšího, zajděte si na některý z třídních koncertů, mějte

oči otevřené, když procházíte chodbami školy, protože výtvarníci na nich vystavují tolik krásného a zajímavého. A jestli zrovna nejste žáky dramaťáku a zajímalo by Vás, co se v nejkouzelnější komnatě našeho zuškového zámku děje, držte nám všechny palce. Pokud vše půjde dobře, budou mít dramaťáci scénu pro svá představení přímo v budově jaroměřského divadla. (Jen je potřeba ještě pár razítek.) Tam pak budete moci shlédnout ty parádní inscenace, kterými je náš dramaťák známý po celé republice. Tak ať jste v novém roce všichni pevného zdraví na těle i duši, s dostatkem inspirace a síly, protože všichni, kdo se mnou táhnete za jeden provaz zaberte: „hééj rup!“

Váš Vlastimil Kovář

„Potkali se...“

Bylo – nebylo

Vánoční hvězdičky koncertu Dechové hudby VČE Hradec Králové
 Ve středu 28. listopadu 2018 se konal v Adalbertinu Hradec Králové Vánoční koncert orchestru VČE Hradec Králové. V rámci programu skládajícího se z tradičního dechového repertoáru a oblíbených operetních a muzikálových árií, vystoupily dvě malé zpěvačky ZUŠ F. A. Šporka Jaroměř ze třídy paní učitelky Kristýny Brzkové. Eliška Lhotská a Rozárie Brzková zazpívaly pod taktovkou pana dirigenta Ing. Kotka lidovou píseň Kolíne, Kolíne a koledy Tichá noc, Nesem vám noviny a Narodil se Kristus pán. Svým dvojhlasem rozzářily atmosféru koncertu jako opravdové vánoční hvězdičky a sklidily oprávněný aplaus publika. Na závěr koncertu zazněla Ukolébavka W. A. Mozarta, ve které se k malým zpěvačkám připojili všichni zpěváci orchestru. Koncert byl krásným předvánočním zážitkem pro všechny zúčastněné a skvělou reprezentací ZUŠ F. A. Šporka, Jaroměř.

Kristýna Brzková

Reportáž z akce perníčky

V sobotu 15. prosince se u paní učitelky Jany Kovářové sešla skupina 23 dětí a mládeže k příležitosti zdobení perníčků, které se budou rozdávat na třídním koncertě paní učitelky Markéty Kočí. Celá tato nebezpečná a tradiční akce začala v 9 hodin, nejvytrvalejší sportovci přišli 4 km pěšky. Nejdéle nám trvalo naplnit zdobící sáčky polevou. Následné zdobení bylo hotové během půl hodiny. Vznikly skutečné skvosty. O zábavu se postarala

rozsáhlá kolekce her. Poté byly děti vyhozeny na mráz a svěřeny do rukou těch nejodvážnějších z nás. Ostatní starší jistili výrobu pizzy. Mírnou obavu v nás vyvolalo projíždějící policejní auto, ve kterém mohlo sedět některé ze stáda dětí. Naštěstí se výletníci vrátili s veselou myslí a písničkou.

Magdalena Kazmirowská a Julie Mathausarová

Akce perníčky trochu jinak

Za mlhavého rána 15. prosince LP 2018 se v hradu královny Kovářové sešla horda všelijakých bytostí různého věku. Někteří přijeli až ze Dvora nebo z Kocbeří. Zchudlí rytíři bez koně museli pěšky až od hradu Jaromiř. Přišli kvůli důležitému

poslání, ozdobit krásné perníčky opečené na dračím plameni (ještě byly cítit sirou). Když začali zdobit polevou bílou jako sníh a sladkou jako cukr, stali se z nich umělci, kteří dělali krásné výtvary. Perníky byly hotové natotata a aby poleva ztvrdla, vyložily se ven. Ti nejmenší začali vytažovat různé destičky, kostky a postavičky a začali si hrát. Naopak ti starší se pustili do válení, vaření a pečení placky, na kterou se poskládají sýr a šunka zalévané rudou šťávou vymačkanou z rajských plodů, které se pěstovaly až v daleké zemi Otmatomatii. Placka se pekla podle začarované knihy receptů čarodějnice kuchařky Carly Bardi. Jeden švarný junák chtěl pořád pomáhat, ale byl až docela hodně otravný a dotěrný. Mezitím se vydala družina nejmenších s dvěma velkými na průzkum okolí. Dlouho se však nevraceli a ti, kteří zůstali v hradu, se obávali nejhoršího – že je chytila příšera na kolečkách policinda, protože ji pomocí velkého dalekohledu zahlédli. Naštěstí se ve zdraví celé promrzlí vrátili (chybělo jich jen pár). Někdo povídal, že je potkal pan Prozpěváček, protože pořád zpívali, ale když jim královna sdělila, že půjdou do hladomorny, ztichli. Na placku se vrhli s chutí jako dravá zvěř. Drakovi nějak vyschlo v puse nebo co, nebo si to alespoň mysleli nejmenší, kteří měli hlad a pořád breptali. Bylo to opravdu k nevydržení... Jedna bytůstka začala zpívat „Mám hlad, mám hlad“, a tak ji královna do hladomorny uvrhla. Příběhu je konec a někdo ukrad zvonec.

Michael Kazmirowski

PS: Všechny děti byly syté a v pořádku předány rodičům. Akce se obešla bez zranění s trvalými následky.

Děkujeme paní Michaele Forstové, která nám zdarma připravila zdobící hmotu.

Jana Kovářová

S výtvarníky v chrámu svatého Mikuláše v Jaroměřu a za Františkem Kupkou do adventní Prahy

Hned na začátku prosince jsme měli domluvenou prohlídku jaroměřského kostela sv. Mikuláše. Malířská i sochařská výtvarná díla, příběhy spjaté s jednotlivými světci, zajímavosti skryté jako poklady uvnitř našeho kostela, to všechno nám poutavým způsobem přiblížil pan Mgr. Petr Arijčuk z Památkového ústavu v Josefově. Setkali jsme se i se zdejším panem farářem, který, ač jsme nebyli domluveni, nám vyšel vstříc a ve večerních hodinách nám posvětil na veškerou tu nádheru. Starší i mladší žáci zjistili, jak napínavé a zajímavé je podle určitých prvků (například mušlí, měšců s penězi nebo hořícího domu) rozeznat z obrazu nebo dřevořezby o jakou postavu svatého se jedná a hledat další souvislosti. Téměř detektivní práce.

Malířsky jsme se zase vyřádili na malbě promítacího plátna pro Československé Vánoce ve zdejším divadle. Rám vytvořený malbou balakrylovými barvami vycházel z dekoru krásné staré truhly, kterou jako důležitou rekvizitu využili dramataři na jevišti. Kresby podhorských chalup, kleneb gotických kostelů nebo ozdob připravených z kynutého těsta na vánočních stolech podle lidových zvyků se zase na toto plátno během představení promítaly. Na projektu se podíleli: Lukáš Karas, Jan Reindl, Alžběta Chrásková, Adrián Geréc, Šárka Němcová, Viola Kovářová, Matěj Horký, Kryštof Brouk, Martin Hofman, Tereza Lupínková, Antonín Ulich a David Balucha. Poslední týden před vánočními svátky jsme se, jako každý rok, vypravili do Prahy, tentokrát na výstavu Františka Kupky ve Valdštejnské jízdárně. Osazenstvo bylo smíšené, a tak různé věkové kategorie našich žáků nahlížely

na pestré barevná plátna, ale i monochromatické malby z odstínů jedné barvy umělce po svém. S předem připraveným programem pro děti jsme se zdrželi trochu déle, každý do svého notýsku zapisoval, co ho zaujalo, postáli jsme před jedním z mnoha abstraktních děl, Dvoubarevnou fugou, ale i menšími realisticky vyvedenými plakáty tvořenými tuší a olejovými pastely. Velký význam zapamatovat si světoznámého umělce a jeho tvorbu má

určitě i skutečnost, že se v Jaroměři připravoval na zkoušky na pražskou Akademii ve zdejší jaroměřské řemeslnické škole, současné Střední škole řemeslné. V podvečer jsme ještě stihli navštívit Výstavu betlémů ze dřeva, ovčího rouna, paličkované krajky, keramiky a jiných materiálů ve sklepení Betlémské kaple. Slavnostně ozdobeným Václavským náměstím jsme se pak ubírali k vlaku. Věřím, že na vánoční svátky byli všichni vyzbrojeni inspirací k nezaplacení a co se nestihlo letos, stihne se třeba za rok. Radka Ulichová

Workshop: Loutka? Loutka!

V rámci třicetin Dramatáku na ZUŠ F. A. Šporka proběhly čtyři tvořivé dílny pro jaroměřské pedagogy s názvem „Loutka? Loutka!“ pod vedením učitelky literárně dramatického oboru, Jarky Holasové. V rychlém úvodu se účastníci seznámili s druhy loutek a jejich animačními možnostmi, shlédli fotografie z inscenací, kde byly ukazované loutky použity a potom se už pustili do tvořivé práce s tvrzeným polystyrenem a řezáky. Z neforemných krychlí se postupně klubaly hlavičky marot (loutka na vodící hůlce), které se kašírováním (výtvarná technika nalepovaných kousků vhodného papíru) zpevnily a začistily. Zbývá konečné barevné doladění, pár hadříků a může se hrát loutkohra. Těšme se na ni v DD, ZŠ speciální a v Praktické škole a ve ŠD ZŠ Boženy Němcové. Děkuji všem zúčastněným za krásně strávená dopoledne a zlome vaz! Tvořivé dílny pro děti a veřejnost budou následovat v příštím roce. Jé

„Potkali se... aneb Československé Vánoce“ – vánoční projekt o vánočních dárčích a o tom, co se v Jaroměři mohlo stát

Překvapivý název komponovaného pořadu našich tří oborů, který jsme nabídli jaroměřským divákům ve středu 12. prosince v Městském divadle, v 10 hodin pro žáky a učitele základních škol a v 18 hodin pro rodiče a veřejnost pochopíte, až když jej uvidíte. Inspirací nám bylo právě sté výročí republiky, krkonošské koledy ze sbírky Josefa Horáka a Mše Georga Josefa Zrunka z roku 1766 (část Kyrie a Sanctus). A potom příběh o setkání.

Setkání sourozenců ze tří rodin na babiččině půdě, zatímco jejich mamky s babičkou společně pečou v pomyslné kuchyni vánoční cukroví... Setkání učitelů a žáků s úžasno starou hudbou a lidovými koledami, setkání nejmenších a starších zpěváků, muzikantů a herců za podpory výtvarníků a neméně krásné předvánoční setkání s diváky. Sourozenci a sestřenice zavedou diváka na půdu, kde objevují starou malovanou truhlu. Postupně zjistí, že prapraprababička Rozálie pocházela z Krkonoš a když nesla plátno na trh do Jaroměře, setkala se tam s Maxmiliánem z Bánské Štiavnice, slovenským horníkem, který pracoval na stavbě pevnosti v budoucím Josefově a byla z toho

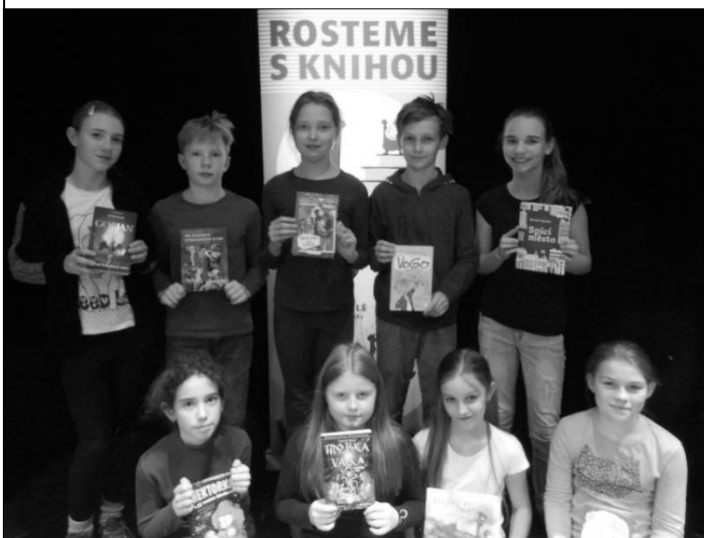
velká láska, československá. Co může být lepšího než zjištění, jak to v naší rodině vlastně začalo. Za všechna setkání jsme nesmírně vděční a děkujeme za ně. Jé

Musica Sporcka v „Potkali se...“

Popcorn v divadle Minor

V pondělí 17. prosince se soubor Popcorn zúčastnil finálové přehlídky scénického čtení v Praze. Když jsme do divadla Minor přijeli, byli jsme překvapeni, jaké krásné to tam bylo. Vystupovali jsme jako druží, po souboru z Vinařic. Všechna ostatní představení byla také moc pěkná. Čtení se nám povedlo a užili jsme si ho. Na závěr pro nás zahráli profesionální herci ze souboru Listování. Četli z knížky Lichožrouti a bylo to moc pěkné. Výlet byl pro nás nezapomenutelný zážitek. Úplně na konec jsme dostali odměnu, každý dvě knížky, audioknihu a záložku. Velmi se nám tam líbilo, děkujeme Jarce, bez ní bychom to nedokázali. Viky

„HH“

Hudební baroko se datuje zhruba od roku 1600 až 1750.

Kolem roku 1600 se objevují nové hudební žánry jako je opera. V roce 1730 došlo k zjednodušení hudby, stala se více přirozenou a celé období pak plynule přechází do klasicismu. Ideály tehdejší společnosti, potažmo i hudby se mění z renesanční umírněnosti k pompéznímu baroku. Renesance oblibovala zdrženlivé a vznešené jednoduché city, baroko zase extrémní emoce, od prudké bolesti až po bezuzdnou radost. Tyto emoce se snaží přenášet hudbou na posluchače. Nutno připojit zmínku o tom, že v 17. století probíhala 30letá válka a celkově bylo toto období protkáno válečnými a politicko-náboženskými konflikty. Co se týče dění v naší české kotlině můžeme hovořit o pokroku. Umění se po útlumu vlivem husitských válek opět dostává na svoji původní úroveň a začíná dohánět evropskou špičku. Ze skladatelů zmiňme Adama Václava Michnu z Otradovic a Františka Antonína Míču.

V tomto období nedošlo k žádným masovým objevům, co se týče nástrojů. Většina byla převzata z renesance. Jeden z nových nástrojů je kladívkový klavír. A můžeme zde hovořit o vývojovém posunu kupříkladu příčných fléten, které získaly klapky. V baroku tvořilo po celé Evropě mnoho významných skladatelů například: Georg

Friedrich Händel, Antonio Vivaldi, Johann Sebastian Bach, Jean-Baptiste Lully, Georg Philipp Telemann, Alessandro Scarlatti a další. V příštím čísle se podíváme na výše inzerovaný klasicismus.

Naše škola má právě k baroku úzký vztah. Co znamená baroko pro vás, se vás budu opět ptát na chodbách i v šatně zušky. Víte, co vlastně název tohoto umělecko-kulturního směru znamená? (h)RUŠ

Představujeme...Theatrum Kuks

Multizánrový festival – Baroko, jak jej nečekáte

Festival se koná každým rokem na konci prázdnin, nabízí barokní a barokem inspirované umění v kulisách kuského areálu a okolí. Navazuje na tradici Kuksu jako hudebního, divadelního a uměleckého centra evropského významu. Hlavním krédem festivalu je víra v to, že baroko má mnoho společného s dneškem a i po 300 letech dokáže zaujmout, překvapit či pobavit. Osmnáctý ročník proběhne 21. – 25. srpna 2019.

Divadlo v Kuksu začalo v roce 1697, kdy lázeňské hosty bavil s marionetou Pulcinella (Polizinello) loutkář J. Ch. Neumann s rodinou z Rumburka. Hrabě Franz Anton von Sporck (1662 - 1738) nechal roku 1702 ve své letní rezidenci v Kuksu postavit divadlo – Comoedien-Haus. Sporck coby „předbojník osvícenství“ vytvořil na svých panstvích – ale zejména v Kuksu – jedinečný fenomén univerzálního průniku německé, české, francouzské a italské kultury s výrazným zastoupením divadla a opery. Byl první zástupce šlechty podporující profesionální cestující herecké společnosti, které vnesly do pražské i kuské kultury novou dimenzi světského a komického.

Zapomenutý fenomén uměleckých vizí hraběte F. A. Sporcka o spojení barokního divadla, opery a hudby s komponovanou barokní krajinou v celém areálu bývalých lázní Kuckus-Baade v labském údolí probouzí projekt Theatrum Kuks. Ten nastartoval prof. Stanislav Bohadlo prvním (nultým) ročníkem roku 2002 právě u příležitosti třisetletého výročí otevření Sporckova činoherního divadla Comoedien-Haus v Kuksu.

Nepovažujeme baroko za mrtvé a ani nepovažujeme za jedinou možnou uměleckou cestu uchopení barokního odkazu formou rekonstrukce divadelních a hudebních děl. Hledáme v baroku to, co má společné s dnešní dobou, to, co by pro nás mohlo být zajímavé a podnětné. Proto má náš festival podtituly „baroko, jak jej nečekáte“ a „festival barokního a barokem inspirovaného umění“.

<https://theatrum-kuks.cz/>

Přišli a potkali se...

O komponovaném pořadu „Potkali se...aneb Československé Vánoce“ jste už jistě vícekrát četli. Kdo jste neviděli, vězte, že bude k máni záznam na DVD, a až ten bude, dáme vědět. Jenže žádná kamera a sebelepší střih nikdy nedokáže zaznamenat a zprostředkovat autentický zážitek a energii, která „teď a tady“ panovala. Projekt vznikl od začátku školního roku a celá příprava byla společná radost. Už od podzimu jste během týdne poslouchali v budově zušky krkonošské koledy, to se je učily různé skupiny nejmenších zpěváků z hudební nauky s Markétou Kočí, v pondělí v podvečer barokní vánoční mši, to piloval zpěv komorní pěvecký sbor s Kristýnou Brzkovou a Vlastimilem Kovářem a v úterý mši svičcový soubor s Janou Kovářovou. V učebně výtvarného oboru se chystala scénografie s Radkou Ulichovou a v dramatu si soubor „Je to tajný!“ lámal hlavu s příběhem a celkovou koncepcí inscenace, na kterou jsem se snažila trochu dohlížet. Dramaturgická východiska byla dvě: setkání na půdě nad starou truhlou, která nejmladším potomkům odhalila dějiny jedné jaroměřské rodiny a setkání Rozálie, tkadleny z Bernartic v Krkonoších, s Maxmiliánem, slovenským horníkem z Banské Štiavnice, v Jaroměři na jarmarku. A to všechno dohromady se krásně povedlo. Vánoce by měly být také o rodinné sounáležitosti a o vyprávění rodinných příběhů. Ten československý příběh byl pro nás a snad i pro vás velkou inspirací.

Děkuji všem, kteří měli na společné a vůbec ne lehké práci svůj nezaměnitelný podíl! Jé

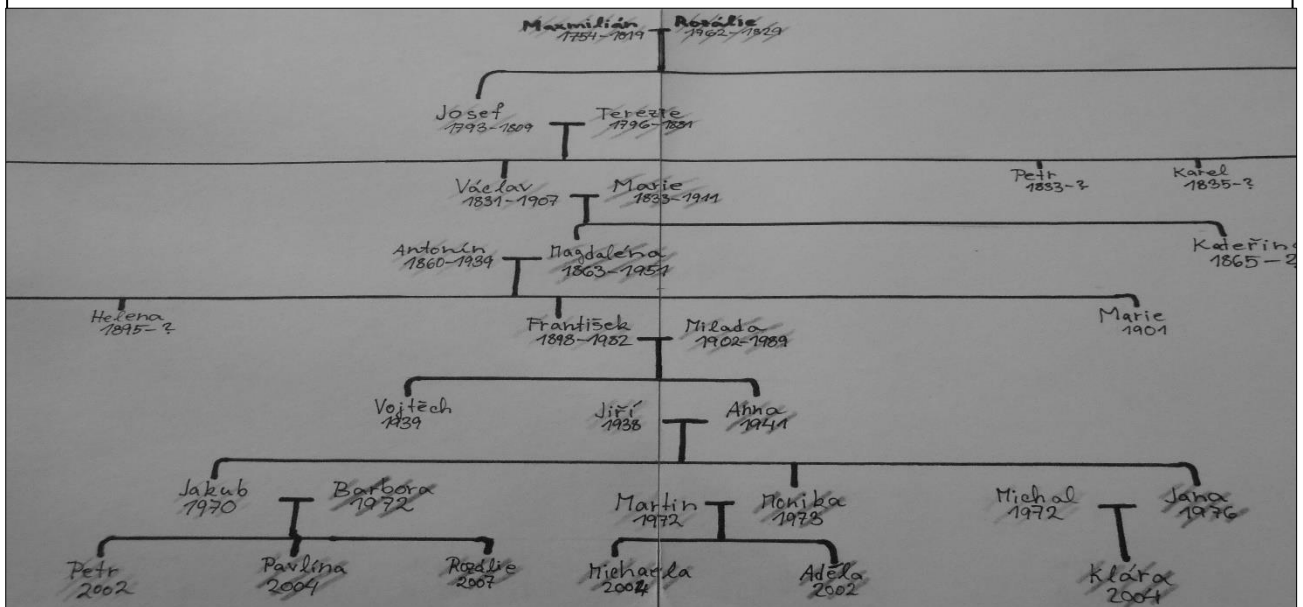
...viděli jsme...

... Vánoční koncert...

... výtvarníky v Praze...

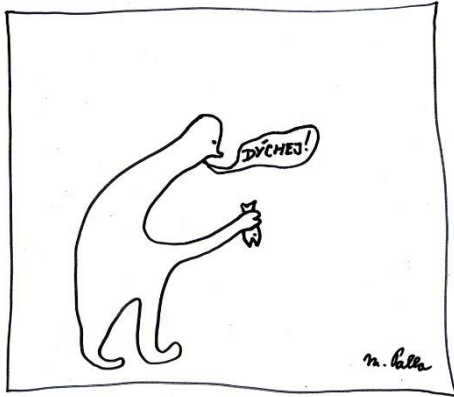
...rodokmen jedné jaroměřské rodiny, jak jej vytvořil soubor „Je to tajný!“.

...zvítězili jste!

Kdo vlastně? Vy všichni, kteří chcete s příchodem nového roku něco změnit! Vůbec nedejte na dávání si předsevzetí. Ta jsou od toho, aby se porušila hned 2. ledna ráno. A vůbec o tom, co chcete právě odteď dělat jinak nemluvte, nezveřejňujte, nepište a také neslibujte...jde o to, si to jen „pomyslet“ a hned „konat“. No a potom mít radost! Je to jen a jen vaše věc, vaše rozhodnutí. Hodně novoroční celoroční radosti vám všem přeje redakce!

Jak změnit svět

Chybou je si myslet, že když chceme změnit svět, musíme přitom zlikvidovat několik milionů lidí, jak nás o tom poučuje historie. Jedinci, kteří to způsobili, nevěděli totiž jednu podstatnou věc – že se svou představou o změně světa nesmí seznámit ostatní lidi! A proto, pokud chcete změnit svět, pracujte individuálně a utajeně a také, kdyby vám někdo tvrdil, že ví jak na to, rychle od něho utíkejte. To ovšem neznamená, že když tohle budete číst, musíte okamžitě text zahodit a utéct; já vám totiž poradím úplně jinak: **POKUD CHCETE ZMĚNIT SVĚT A STYDÍTE SE ROZPOUTAT VÁLKU, BĚŽTE NA POLE A VYMĚŇTE TAM DVA KAMENY.** Marian Palla

Do šatny

Děti, je zemská přitažlivost stále stejná?
Ne, pane učiteli, na Silvestra je největší.

Pes při pozorování prskavky: A to jsem si myslel, že nejvíc prská naše kočka!

Tohle byla báječná jednohubka, milostpaní, ostrá jako meč, zrovna pro novoroční ráno!
Bohužel, pane, to byla drátěnka na nádobí!

Sedí tři děti na nočníku: Kam půjdeme?
Do lesa půjdeme...
Do háje půjdeme, když chodit neumíme...

Maminko, můžu si jít hrát ven na dvůr?
S tou dírou v gatích?
Ne, s Evičkou ze třetího patra.

Víte, proč nepošlou koně do vesmíru? Aby neodtáhli malý nebo velký vůz.

Pane doktore, ten kůň mi nežere a nežere a nežere.
Ten kůň vám žrát nebude a nebude a nebude,
Protože je dřevěnej a dřevěnej a dřevěnej!

Jde sněhulák po ulici a potká zajíce, jak chroupe mrkev. Zle se na něj rozkřikne: Necháš ten nos!

Popelka rozlouskne první oříšek – a nic.
Rozlouskne druhý – zase nic.
Rozlouskne třetí, z něj vyleze červ a říká: Trapas, co?

Veverka sedí na stromě a louská oříšky. Rozlouskne první – stříbrné šaty, druhý – zlaté šaty, třetí - diamantové šaty. Veverka se rozplácne: Já kvůli tý pohádce umřu hladem!

Vlád'o, máš rád luštěniny? Jasně, hlavně křížovky!

Tak děti, povídá paní učitelka, buďte pěkně zticha a zpívejte.

Cedule v jídelně: Dnes pouze nudle s mákem! Kuchař je nastydlý.

Mladý autor se nemůže rozhodnout, jak pojmenovat svou prvotinu. Zkušený spisovatel mu radí: Máš tam bubny a totemy? Nemám.
Tak to prostě nazvi Bez bubnů a totemů.

Kdes byl tak dlouho, Honzíku?
Pomáhal jsem jednomu pánovi najít dvacetikorunu. A našel jsi ji? Našel.
A co ten pán? Ještě ji hledá.

Víš, kdo měl první mobilní telefon? Mach a Šebestová.

Co se stane z mokré nabíječky v zásuvce? Zabíječka.

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356
e-mail: info@zus-jaromer.cz, www.zus-jaromer.cz

5. číslo vychází 7. ledna 2019 s novoročním přáním: V lednu za pec si sednu

redakční rada: k-Ája (Karolína Novotná), čaBMa (Barbora Maksymovová), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková), M-O-A (Adéla Moravcová), Pá (Pavlna Tichá), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)